

3. Der kan fastsættes særlige bestemmelser med hensyn til ydelser i henhold til overgangsordninger.

4. De fornødne foranstaltninger til forebyggelse af samtidig udbetaling af flere ydelser skal om nødvendigt fastsættes ved særlig aftale mellem de pågældende medlemsstater.

Artikel 5.

1. Udover bestemmelserne i artikel 4 skal enhver medlemsstat, som har påtaget sig nærværende konventions forpligtelser med hensyn til det eller de pågældende grene af den sociale tryghed, garantere både sine egne statsborgere og statsborgerne i enhver anden medlemsstat, som har påtaget sig nærværende konventions forpligtelser med hensyn til den eller de pågældende grene, udbetaling af invaliditetsydelse, ydelser ved alderdom, ydelser til efterladte og ved dødsfald samt erstatninger for tilskadekomst under arbejdet under ophold i udlandet, dog således at der, om nødvendigt, gennemføres foranstaltninger med henblik herpå i henhold til artikel 8.

2. I tilfælde af ophold i udlandet kan udbetaling af ydelser ved invaliditet og alderdom samt af ydelser til efterladte af den i artikel 2, stk. 6 a), omhandlede art gøres betinget af, at de pågældende medlemsstater deltager i ordninger til bevarelse af rettigheder, som nærmere fastsat i artikel 7.

3. Nærværende artikels bestemmelser finder ikke anvendelse på ydelser i henhold til overgangsordninger.

Artikel 6.

Udover bestemmelserne i artikel 4 skal enhver medlemsstat, der har påtaget sig nærværende konventions forpligtelser med hensyn til familieydelse, garantere ydelse af børnetilskud både til sine egne statsborgere og til statsborgerne i enhver anden medlemsstat, som har påtaget sig nærværende konventions forpligtelser med hensyn til sådanne ydelser, til børn, der er bosiddende inden for en sådan medlemsstats territorium, på de vilkår og inden for de grænser, der måtte blive fastsat af de pågældende medlemsstater.

Artikel 7.

1. Medlemsstater, for hvilke nærværende konvention er gældende, skal på de vilkår, der i henhold til artikel 8 måtte blive fastsat mellem de pågældende medlemsstater, bestræbe sig på at deltage i ordninger til bevarelse af rettigheder, der er erhvervet eller er under erhvervelse i henhold til deres lovgivning, for statsborgere i medlemsstater, for hvilke konventionen er gældende, for så vidt an-

går samtlige de grene af den sociale tryghed, med hensyn til hvilke de pågældende medlemsstater har påtaget sig konventionens forpligtelser.

2. Disse ordninger skal i særdeleshed indeholde bestemmelser om sammenlægning af forsikrings-, beskæftigelses- eller opholdsperioder eller dermed ligestillede perioder med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af rettigheder samt beregning af ydelser.

3. Udgifterne ved de således fastsatte ydelser i anledning af invaliditet og alderdom samt ved ydelser til efterladte skal enten fordeles på de pågældende medlemsstater eller afholdes af den medlemsstat, inden for hvis territorium modtagerne er bosiddende, således som det måtte blive aftalt mellem de pågældende medlemsstater.

Artikel 8.

De medlemsstater, for hvilke nærværende konvention er gældende, kan opfylde deres forpligtelser i henhold til artiklerne 5 og 7 ved at ratificere konventionen af 1935 om vandrende arbejderes bevarelse af ret til sociale ydelser, ved at gennemføre den nævnte konventions bestemmelser mellem medlemsstaterne efter fælles overenskomst eller ved indgåelse af en fler- eller tosidet overenskomst til opfyldelse af de nævnte forpligtelser.

Artikel 9.

Nærværende konventions bestemmelser kan fraviges ved overenskomster mellem medlemsstater, der ikke berører andre medlemsstaters rettigheder og forpligtelser, og som indeholder bestemmelser om bevarelse af rettigheder under erhvervelse eller af erhvervede rettigheder på betingelser, der i det hele er mindst lige så gunstige som de i nærværende konvention fastsatte.

Artikel 10.

1. Nærværende konventions bestemmelser finder anvendelse på flygtninge og statsløse personer uden nogen betingelse med hensyn til gensidighed.

2. Nærværende konvention finder ikke anvendelse på særlige ordninger for tjenestemænd, særlige ordninger for krigsinvalidere eller på offentlig forsorg.

3. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende nærværende konventions bestemmelser på personer som i henhold til internationale aftaler er undtaget fra den enkelte medlemsstats lovgivning om social tryghed.

Artikel 11.

De medlemsstater, for hvilke nærværende konvention er gældende, skal yde hinanden gratis